

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil prøve uden at bruge klokken at bede om, at der bliver lidt mere ro herinde, for det er meget svært at tale sig igennem orkanen.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det er i virkeligheden kun en sprogbrug fra hr. Villy Søvnal, der har givet mig anledning til at markere, for jeg synes egentlig, at det samlede arbejde, som udvalget har gjort, det samlede arbejde, der er gjort på internationalt plan, klart viser en uberetthet i forhold til at bruge så stærke ord som »Danmarks bagstræberiske holdning«, og i virkeligheden er det som sagt kun det, jeg ville reagere imod.

Men må jeg erindre hr. Søvnal og andre om, at det faktisk er Danmark, der har stillet forslag eller i hvert fald været medforslagsstiller til de to resolutioner, der foreligger i FN-regi omkring en afstandtagen fra anvendelse af landminerne.

Må jeg minde om, som det også fremgår af betænkningen, som åbenbart ikke alle har nået at få læst, at det er Danmark, danske politikere fra et bredt spektrum af det danske Folketing, der har arbejdet for, at vi har fået de præciseringer og den aktive medvirken f.eks. ved North Atlantic's møde i november i Torino, hvor der er en klar markering imod.

Må jeg også minde om den ihærdighed og den indsats, der har været udført af såvel embedsfolk som politikere i forbindelse med Wienkonferencen omkring disse ting.

Der er ikke og bør ikke være nogen tvivl om, at også Socialdemokratiet ønsker alle miners fjernt. Vi ønsker et forbud mod miner. Det, vi kigger på, og det, vi i al beskedenhed mener vi er en anelse mere besindige om, er graden af realisme i fremkommeligheden omkring det.

Dermed tror jeg egentlig også, at jeg har fået svaret hr. Albrechtsen på de bemærkninger, han havde i sine korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

De to andre regeringspartiers ordførere, hr. Arne Melchior og hr. Poul Qvist Jørgensen, har begge på forbilledlig vis, synes jeg, givet udtryk for regeringens initiativer på det internationale plan.

Det, der bringer mig på talerstolen, er, at jeg gerne vil sige et par ord herfra om den nationale danske indsats. Det fremgår jo også af betænkningen, at vi ikke her bare ligger på den lade

side. Det Radikale Venstre har gentagne gange klart sagt, at vi meget gerne ser, at Danmark går i spidsen for netop at sætte sig ud over den risiko, som ellers ligger i at kunne blive anklaget for dobbeltmoral eller hykleri: at vi siger væk med disse miner, og så lader vi være med at fjerne dem herhjemme i Danmark, men bruger dem stadig væk.

Derfor synes jeg, det er vigtigt at erindre om, at det også af betænkningen fremgår, at forsvarsministeren nu iværksætter en undersøgelse, et udredningsarbejde, som skal være færdigt i foråret 1997, altså begyndelsen af 1997, for at finde frem til de realistiske muligheder for at fjerne disse miner fra det danske forsvar.

Det er for Det Radikale Venstre en ganske afgørende forudsætning for, at vi her kan stemme imod SF-forslaget, og det skal ikke glemmes. Der er her lagt op til handling, og vi håber meget – vi, der er med i forsvarsforliget – at de partier, som meget gerne vil være med til at præge dansk forsvarspolitik, også vil tage aktivt del på den måde.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Hr. Arne Melchior holdt en tale, der gik på, at det var uforståeligt, at SF ikke kunne se det væld af handlinger, der lå i flertallets betækningsbidrag.

Mit spørgsmål er: Hvorfor tilslutter Danmark sig ikke den pæne række af lande, vi normalt er sammen med i humanitære anliggender? Hvad er det, der gør, at Danmark ikke vil stå skulder ved skulder med Norge, med Sverige, med Østrig, med Canada, med Filippinerne, med Belgien, der alle er lande, der har støttet et internationalt forbud, og som tager den nationale konsekvens, at man udfaser minerne af ens egen forsvarsplanlægning?

Man kan da ikke på samme tid sige, at Danmark har en klar politik på dette område, og så stå isoleret fra de lande, der er foregangslande. Jeg synes, hr. Bjørn Elmquist stillede spørgsmålet meget præcist: Skal vi sætte os i spidsen fra dansk side eller være med i spidsen blandt rækken af lande? Der kan vi bare konstatere, at Danmark i dag ikke er i spidsen og aldrig bliver nævnt sammen med de lande, der sætter denne bevægelse i gang. Derfor er det jo, det er så flovt at være dansker i denne sag.

Så synes jeg i øvrigt, hr. Arne Melchior svingede sig op til nogle højder, som jeg tror hr. Arne Melchior gør klogt i at stige ned fra igen.